

PROGRAMA DE MÀ

Norwegian Baroque Ensemble & Duncumb

Estiu al Palau • Festival Bachcelona

Dilluns, 13 de juliol de 2026 – 20 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
CENTRO ASSESSMENT
VERIFICACIÓN
ISO 14001

GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Johanna Falkinger, soprano

André Lislevand, viola de gamba

Ingeborg Christophersen, flauta de bec

Jadran Duncumb, llaüt i direcció artística

Barokkanerne (Norwegian Baroque Ensemble)

I part

Georg Philipp Telemann (1681-1767)

Suite en Re major, TWV 55:D6, per a viola de gamba i cordes

Ouverture

La trompette

Sarabande

Rondeau

Bourrée

Courante - Double

Gigue

Antonio Lotti (1667-1740)

“Lascia che nel suo viso”, de *Teofane*, per a soprano, llaüt i baix continu

Georg Philipp Telemann

Concert per a viola de gamba i flauta de bec

Allegro

Dolce

Allegro

II part

Karl Kohaut (1726-1784)

Concert per a llaüt i quartet de corda, en Mi major

Allegro

Andante

Tempo di minuetto

Johann Adolph Hasse (1699-1783)

“L’augeletto in lacci stretto”, de *Didone abbandonata*, per a soprano, flauta de bec i orquestra

Durada del concert:

Primera part, 50 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts

La durada del concert és aproximada.

#antiga

Poema

Requisit

la sang que surt com canonada que rebenta,
la sang que taca els llençols blancs i ho fa amb violència,
la sang que ve amb un crit que esquerda els òrgans,
la sang que no es barreja amb la suor perquè és més densa,
la sang que surt a raig d'entre les cames de qui tot just comença,
la sang de les dones que són ara mateix a l'hospital,
la sang, aquesta sang, als meus poemes.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

El Barokkanerne (Norwegian Baroque Ensemble), una agrupació noruega de referència en el camp de la música antiga, fundada el 1989 i formada per instruments d'època. Al seu capdavant hi ha Jadran Duncumb, llaütista guanyador de l'únic concurs internacional de llaüt del món, que n'exerceix la direcció artística des del 2023. Tindrà com a solistes la soprano austríaca Johanna Falkinger, André Lislevand a la viola de gamba i Ingeborg Christophersen a la flauta de bec. Un equip de primer nivell per submergir-se en el millor del repertori barroc.

Quines són les claus del concert?

El programa proposa un viatge per l'Europa musical del segle XVIII, amb obres de Telemann, Lotti, Kohaut i Hasse. S'obre amb la *Suite en Re major* de Telemann, que llueix la viola de gamba com a solista. Segueix l'ària “Lascia che nel suo viso” de Lotti, escrita per a veu i llaüt. El *Concert per a viola de gamba i flauta de bec* de Telemann fa dialogar dos timbres dolços i contrastants, mentre que al seu *Concert per a llaüt i quartet de corda*, Kohaut recupera un instrument llavors en decadència fent aparèixer el llaüt com a solista en un context de cambra molt íntim. La vetllada es tanca amb l'ària “L'augeletto in lacci stretto”, de l'òpera *Didone abbandonata* de Hasse, on la soprano conversa amb la flauta de bec i el bell tapís de l'orquestra.

A què he de parar atenció?

A la sonoritat d'una orquestra amb instruments propis de l'època en què van ser escrites aquestes obres; per exemple, als violins, violes i violoncels, s'hi fan servir cordes de tripa, per cercar sempre un equilibri entre els registres. Cal parar atenció a la *Suite en Re major* de Telemann, on la viola de gamba –instrument de veu càlida i vellutada– interactua amb l'orquestra en un joc de contrastos tímbrics. Al *Concert* de Kohaut val la pena escoltar com el llaüt, amb el seu so breu i metàl·lic, emergeix per damunt del quartet de corda. Tota la calidesa i la llum del Barroc, tal com sonava al seu temps.

Sabies que...

Els instruments que sonen aquesta nit van viure el seu esplendor durant el Barroc, però alguns van desaparèixer amb l'arribada del Classicisme i del Romanticisme. La viola de gamba va ser l'equivalent del violoncel del segle XVIII, però va ser eclipsada per la família del violí fins a desaparèixer de l'orquestra. El llaüt va tenir una sort semblant, tot quedant relegat als salons, incapaç de competir amb el volum i la projecció de les orquestres clàssiques. Altres instruments, en canvi, van sobreviure: el violí, la viola i el violoncel van néixer al segle XVI i encara són fonamentals. El concert d'avui és una finestra a aquestes sonoritats perdudes.

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

Comentari

De llaüts, violes de gamba i flautes

La viola de gamba, el llaüt i la flauta dolça, instruments de l'edat mitjana i el Renaixement, van adquirir preeminència als segles XVI i XVII fins a desaparèixer els dos primers a final del segle XVIII, quan instruments més moderns, com el violí o el violoncel, es van imposar en una societat on les sales de concerts cada cop eren més grans i els instruments més antics no tenien el volum de so suficient per arribar a tothom. La desaparició no va ser sobtada i durant tot el segle XVIII es van continuar escrivint obres per a aquests instruments, algunes de les quals escoltarem en aquest concert.

Quan Georg Philipp Telemann va entrar el 1705 al servei del comte Erdmann von Promnitz a Sorau (actual Zary, a Polònia), el noble acabava de tornar de França fascinat per la música que hi havia escoltat i li va encarregar d'escriure música en estil francès. Telemann va aconseguir partitures de Jean-Baptiste Lully i André Campra a partir de les quals va escriure unes dues-centes obertures, seguides de les corresponents suites de danses com la que obre aquest concert, per a viola de gamba, instrument imperant a la cort de Lluís XIV i que el compositor tracta fonamentalment de manera melòdica. Telemann també va ser molt hàbil en l'estil italià del concert, exemple del qual és el *Concert per a viola de gamba i flauta de bec* inclòs al programa, una obra en la qual preval el diàleg dels instruments.

Quan Haydn començava a ser un compositor respectat i Mozart fascinava a Europa com a nen prodigi, a la imperial Viena vivia l'últim dels grans llaütistes, Karl Kohaut, que també va ser compositor i secretari de la cort. Autor de diversos *Concerts per a llaüt*, entre altres obres, n'escoltarem l'escrit en Mi major, una partitura de gran dificultat amb passatges ràpids en vertiginoses successions harmòniques, arpegis sostinguts, contrastos dinàmics i un ús freqüent dels greus que evidencien l'intent del compositor per mostrar els límits de l'instrument.

El concert inclou dues àries d'òpera: la primera, l'expressiva, malenconiosa i suplicant “*Lascia che nel suo viso*”, de l'òpera d'Antonio Lotti *Teofane*, estrenada a Dresden el 1719 per celebrar les noces del príncep hereu de Saxònia i Polònia amb l'arxiduquessa d'Àustria, i per cloure el programa, “*L'augeletto in lacci stretto*”, de la *Didone abbandonata* de Johann Adolph Hasse, una ària amb ocells, la qual cosa

explica la part obligada de flauta en el recitatiu introductiu imitant el cant dels ocells.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Forma part del

Cercle d'Abonats del Palau

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Biografies

Johanna Falkinger, soprano

La soprano austríaca Johanna Rosa Falkinger va iniciar els seus estudis de cant a Linz, complementats amb una estada Erasmus a Hèlsinki. Posteriorment va obtenir amb matrícula d'honor els estudis de màster a Viena en cant de música antiga amb Roberta Invernizzi (MUK) i en pedagogia vocal amb Tanya Aspelmeier (mdw). Gràcies a la seva veu clara i àgil, és una intèrpret molt sol·licitada en l'àmbit de la música antiga i ha estat guardonada en diversos concursos internacionals.

Entre els seus compromisos recents destaquen actuacions al Theater an der Wien (*Combattimenti* de Monteverdi), Festival de Salzburg (YSP) com a protagonista de *L'enfant et les sortilèges* de Ravel, Òpera de Wuppertal (*L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi, en els papers de Drusilla i Virtù), Festival de Música de Potsdam (*L'huomo* d'Andrea Bernasconi, com a Incosia), Herrenhausen Barock (*Venus and Adonis* de Blow, en el rol de Cupido), Festival Händel de Halle (*Teseo* de Händel, com a Clizia), Styriarte de Graz (*L'Orfeo* de Monteverdi encarnant la Música i Euridice), Esplanade Hall de Singapur (*Simfonia núm. 9* de Beethoven), Musikverein de Viena (*Passió segons sant Mateu* de Bach) i amb el Concentus Musicus Wien (*Alexander's feast* de Händel) al Festival Bach de Lausana.

L'any 2025 debutà amb Jordi Savall interpretant *Das Paradies und die Peri* de Schumann a la Philharmonie de París, Barcelona i Santander. També amb Christina

Pluhar a la Mozartwoche de Salzburg (*L'Orfeo* de Monteverdi) i al Festival Händel de Karlsruhe amb el programa *Handel goes wild*. Aquesta primavera va debutar als Estats Units amb la *Passió segons sant Joan* de Bach a Los Angeles i en un recital a Nova York.

Johanna Rosa Falkinger ha estat premiada al Concurs Corneille de Rouen (França) i al Concurs Internacional Johann Heinrich Schmelzer de l'Abadia de Melk (Àustria). El 2022 va obtenir el primer premi i tots els premis orquestrals del concurs de cant Aria Borealis de Bodø (Noruega). Aquell mateix any va despertar una gran expectació amb el projecte musical de tala de fusta *Soprano at work* (Soprano a la feina) i amb la composició *Puniscimi ancor di più*, inspirada tant en Barbara Strozzi com en Britney Spears.

André Lislevand, viola de gamba

Va néixer a Verona (1993). De pares llaütistes, la música té un paper important a la seva vida des de ben petit. Col·labora des dels setze anys amb diversos conjunts i orquestres, com ara l'Ensemble Kapsberger, Tonhalle-Orchester de Zúric i Münchner Philharmoniker, dirigit i tocant amb artistes com ara Sigiswald Kuijken, Andrea Marcon i Paul McCreech. De jove va tenir l'oportunitat d'estudiar particularment amb Jordi Savall.

Va començar els seus estudis amb Paolo Pandolfo a la Schola Cantorum Basiliensis el 2013 i va continuar amb Vittorio Ghielmi al Mozarteum de Salzburg el 2017.

Ingeborg Christophersen, flauta de bec

Nascuda a Oslo (1985), el 2003 va rebre el premi d'honor com a músic de l'any de la Societat Noruega d'Artistes de la Música i ha estat guardonada en diverses ocasions amb el primer premi del Campionat de Noruega per a Joves Músics. El 2012 va obtenir una beca biennal del programa estatal de suport als artistes, atorgat pel Consell de les Arts de Noruega. L'any 2013 va ser una de les quatre finalistes de la gran Beca Statoil per a músics clàssics.

Ha actuat com a solista amb l'Orquestra Barroca Noruega, Barokkanerne, Orquestra de l'Òpera Nacional de Noruega, Orquestra Simfònica Nacional d'Ucraïna i Orquestra de la Ràdio Noruega. També ha participat en projectes de Concerts Norway, tant a Noruega com a Bangla Desh.

L'any 2006 va participar al programa televisiu *Kjempejansen* del canal NRK1. El 2009 va intervenir com a actriu i músic en l'obra *Salong* al Teatre Nacional d'Oslo, una producció que va obtenir un gran èxit de crítica i públic i que va ser nominada com a obra de l'any. Aquell mateix any va guanyar també el concurs musical Toneprisen. El 2010 va actuar com a solista en diversos concerts de Vivaldi dins del ballet *The four seasons* de Jo Strømgren, presentat a l'Òpera Nacional de Noruega.

El 2008 va obtenir el Màster en Música Antiga de la Reial Acadèmia Danesa de Música i Arts Dramàtiques amb la màxima qualificació, després d'estudiar amb Nikolaj Ronimus. El 2010 va completar quatre anys de formació al Conservatori d'Amsterdam amb Paul Leenhouts i Jorge Isaac, i el 2011 va finalitzar els estudis de

Màster de Clavicèmbal amb Monica Westheimer a la Reial Acadèmia Danesa de Música i Arts Dramàtiques.

Les seves investigacions acadèmiques s'han centrat en l'ornamentació de la música francesa per a clavicèmbal, la música per a teclat de J. S. Bach i les pràctiques de disminució a la Itàlia del segle XVI. Paral·lelament, ha desenvolupat un ampli interès per diferents llenguatges musicals i el 2011 va completar el programa de quatre anys música contemporània a través de tècniques no occidentals al Conservatori d'Amsterdam, amb una especialització en els complexos sistemes rítmics de la música carnàtica del sud de l'Índia.

Entre el 1997 i el 2003 va formar part del programa de talents del Barratt Due Musikk institutt i de l'Escola Municipal de Música i Cultura d'Oslo, on va estudiar flauta de bec amb Svein Egil Skotte. Amb només disset anys va fer una gira de nou setmanes amb la companyia Brageteatret com a actriu i músic a l'espectacle *Historien om den lille mannen*, en col·laboració amb el conjunt britànic Beбето String Quartet. Aquell mateix any va actuar també per al Consell Nòrdic de Ministres.

Ha rebut classes particulars de figures destacades, com Michala Petri, Dan Laurin, Peter Holtslag, Ashley Solomon, Markus Zahnhausen, Steinar Ofsdal, el trompetista Kristian Steenstrup, la pianista Elisabeth Klein i el clavecinista Knut Johannessen. Ha ofert concerts a Noruega, Suècia, Dinamarca, les Illes Fèroe, els Països Baixos, Alemanya, Itàlia, Eslovènia, Ucraïna i Bangladesh.

Com a clavecinista ha col·laborat amb la Barokkanerne (Orquestra de Cambra de Noruega), Orquestra de la Ràdio Noruega, Cor de Solistes de Noruega, Trondheim Solistene, Orquestra de Cambra de Tromsø, Trondheim Barokk, Oslo Camerata i Orquestra Simfònica de Kristiansand. Ha participat als festivals Festspillene i Nord-Norge, Festival Literari de Lillehammer i Festival d'Òpera d'Oslo. En aquest últim, el 2012, va assumir tant la direcció musical com el paper de clavecinista en l'òpera *Pimpinone* de Telemann.

A més de la seva activitat com a intèrpret independent, actualment treballa com a organista a l'església medieval de Nesodden, als afores d'Oslo.

Al llarg de la seva trajectòria ha rebut el suport de nombroses fundacions i institucions, entre les quals destaquen Klæstads Legat, Fegerstens Stiftelse, Jansons Legat, Helle Bennetts Allmenntytte Stiftelse, Skipsreder Tom Wilhelmsens

Stiftelse, Liseog Arnfinn Hejes Fond, Fondation Idella, Danmarks Nationalbanks
Jubilæumsfond, Stiftelsen Selvaag i Ånun Lund Rejs Minnefond.

Jadran Duncumb, llaüt i direcció artística

És el director artístic permanent del Barokkanerne, amb el qual dirigeix entre quatre i sis projectes cada any. Va estudiar guitarra al Royal College of Music de Londres, on també va tenir l'oportunitat d'aprendre tiorba i llaüt. Des d'aleshores, la seva trajectòria ha estat estretament vinculada a la música antiga. Es va graduar *cum laude* per l'Acadèmia Estatal de Música de Trossingen (Alemanya), on va obtenir el Màster en Llaüt i Baix Continu sota la tutela de Rolf Lislevand.

A més de la seva activitat habitual amb el Barokkanerne (Norwegian Baroque Ensemble), desenvolupa principalment una carrera com a solista i músic de cambra especialitzat en llaüt i guitarres històriques. Les seves característiques improvisacions en l'acompanyament han estat elogiades, entre d'altres, per la revista «Diapason», que n'ha destacat la riquesa, la sensibilitat i el virtuosisme.

Com a músic de cambra, ha actuat en algunes de les sales més prestigioses d'Europa al costat dels reconeguts intèrprets Giuliano Carmignola, Amandine Beyer, Rolf Lislevand, Kinga Ujszaszi i Johannes Pramsohler.

El disc *Bach & weiss* (Audax), publicat la tardor del 2017 amb Johannes Pramsohler, va ser nominat a diversos premis i va rebre excel·lents crítiques arreu del món. Amb la violinista Kinga Ujszaszi, al projecte *Repicco*, ha explorat el magnífic repertori italià del segle XVII. El seu primer àlbum conjunt, *Assassini, assassinati* (Ambronay Éditions), publicat el 2017, també va obtenir una gran acollida de la crítica.

El seu primer enregistrament en solitari, editat pel segell francès Audax, inclou música del Barroc tardà de Silvius Leopold Weiss i les primeres gravacions de les *Sonates per a llaüt* de Johann Adolf Hasse. El seu darrer disc dedicat a les obres per a llaüt de Bach va rebre el prestigiós Diapason d'Or el maig del 2021.

Entre els seus projectes més recents destaquen concerts i enregistraments amb la soprano Giulia Semenzato, així com la gravació del segon volum de les *Suites* de Bach. Duncumb també desenvolupa una important tasca de recerca sobre el repertori per a llaüt dels segles XVI i XVIII, i és considerat avui un dels principals especialistes en música antiga de Noruega.

L'any 2025 va rebre novament el Diapason d'Or pel disc *Bach: works for lute, vol. II*, el màxim guardó discogràfic atorgat a França.

Barokkanerne (Norwegian Baroque Ensemble)

Ha estat una formació pionera de música antiga a Noruega des de la seva fundació al principi dels anys noranta. En les dècades posteriors s'ha consolidat com un dels conjunts de música clàssica més destacats del país; ha participat als principals festivals de Noruega i rep invitacions habituals per actuar a l'estranger.

Amb un nucli estable d'instrumentistes i cantants de primer nivell establerts a Noruega, però en col·laboració constant amb músics de referència d'arreu del món, el seu repertori abasta des dels madrigals i l'òpera i l'oratori dels segles XVII i XVIII fins als *Concerts per a piano* de Mozart i les *Simfonies* de Haydn.

Entre els directors convidats, solistes i concertinos que han col·laborat amb el conjunt hi ha figures destacades de la interpretació històrica, com Alessandro de Marchi, Lars Ulrik Mortensen, Alfredo Bernardini, Kinga Ujszászi, Lina Tur Bonet, Kati Debretzeni, Roberta Mameli, Johannes Pramsohler, Eva Zaïcik i Rachel Podger. També ha emprès projectes de fusió amb Ragnhild Hemsing, violinista noruega de Hardanger, al programa *The norwegian seasons* (Berlin Classics), amb el Lodestar Trio i amb el grup de pop noruec No. 4.

Des de l'any 2023 el reconegut llaütista Jadran Duncumb –guardonat amb dos Diapason d'Or per la seva integral de les obres per a llaüt de Bach– és el director artístic del grup.

La seva agenda 2026 inclou concerts en espais i festivals com ara l'Òpera d'Oslo, Prinzregententheater de Múnic, Palau de la Música Catalana i Festival d'Estiu de Dubrovnik. El conjunt també manté una consolidada sèrie de concerts a la històrica Aula Magna de la Universitat d'Oslo, una proposta única a Noruega per l'amplitud del repertori i el volum de produccions. Els darrers anys hi ha interpretat grans obres, com *La resurrezione* de Händel i *Vèspres* de Monteverdi, alternades amb programes dedicats als *Madrigals d'amor i de guerra* de Monteverdi, l'*Oda a santa Cecília* de Purcell i motets de Dowland i Capricornus.

Durant els últims vint anys ha publicat nombrosos enregistraments per als segells 2L, LAWO Classics i Berlin Classics, tots molt ben rebuts per la crítica especialitzada. El seu enregistrament més recent, *Anachronia*, amb la soprano Johanna Falkinger, es publicarà durant l'estiu de 2026.

Textos

Antonio Lotti (1667-1740)

“Lascia che nel suo viso”, de *Teofane* (1719), per a soprano, llaüt i baix continu

Llibret de Stephano Benedetto Pallavicini (1672-1742)

Lascia che nel suo viso,
priache da lei diviso,
costanza apprenda il cor.

*Deixa que en el seu rostre,
abans de separar-me'n,
el meu cor aprenqui la constància.*

Non esser meno pia
della catena mia,
da cui mi vien permesso
darle un amplesso ancor.

*No siguis menys pietosa
que la meva cadena,
que encara em permet
donar-li una abraçada.*

Johann Adolph Hasse (1699-1783)

“L’augeletto in lacci stretto”, de *Didone abbandonata* (1742), per a soprano, flauta de bec i orquestra

Text de: Pietro Antonio Domenico Bonaventura Trapassi (1698-1782)

L’augelletto in lacci stretto
Perché mai cantar s’ascolta?
Perché spera un’altra volta
Di tornare in libertà.

*L’ocellet, atrapat entre llaços,
per què se’l sent encara cantar?
Perquè espera, una vegada més,
tornar a la llibertat.*

Nel conflitto sanguinoso
quel guerrier perché non geme?
Perché gode colla speme
quel riposo che non ha.

*Enmig del combat sangonós,
per què aquell guerrier no es lamenta?
Perquè troba consol en l’esperança
d’un repòs que encara no té.*

També et pot interessar...

Estiu al Palau

Dimarts, 21.07.26 – 20 h

Sala de Concerts

Cor Jove Nacional de Catalunya & Mireia Barrera

Cor Jove Nacional de Catalunya*

Jordi Cornudella, poeta

Mireia Barrera, directora

*Agrupació amb finalitat pedagògica

A. Schnittke: *Voices of nature*

B. Vivancos: *El cant dels ocells*

H. von Bingen: *Aer enim volat*

F. Poulenc: *Bois meurtri, La blanche neige*

J. Brudieu: *Ma volentat ab la raó s'envolpa*

F. Mompou: *Dues cantiques d'Alfons X el Savi, Cançó i dansa, La vaca cega*

F. Gassull: *Alè* (estrena)

M. Vila: *Elogi de la folia*

Preu: 25 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen⁷¹

GRUP
euromadi

^B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA CUPRA
SAVAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragrance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic[®]

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aerports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDON
E R
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleriagrau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Víctor Font – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Karin Zimmermann

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralte – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – M. Victòria Moncunill i Cirera – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Manel Sarasa Serra – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

